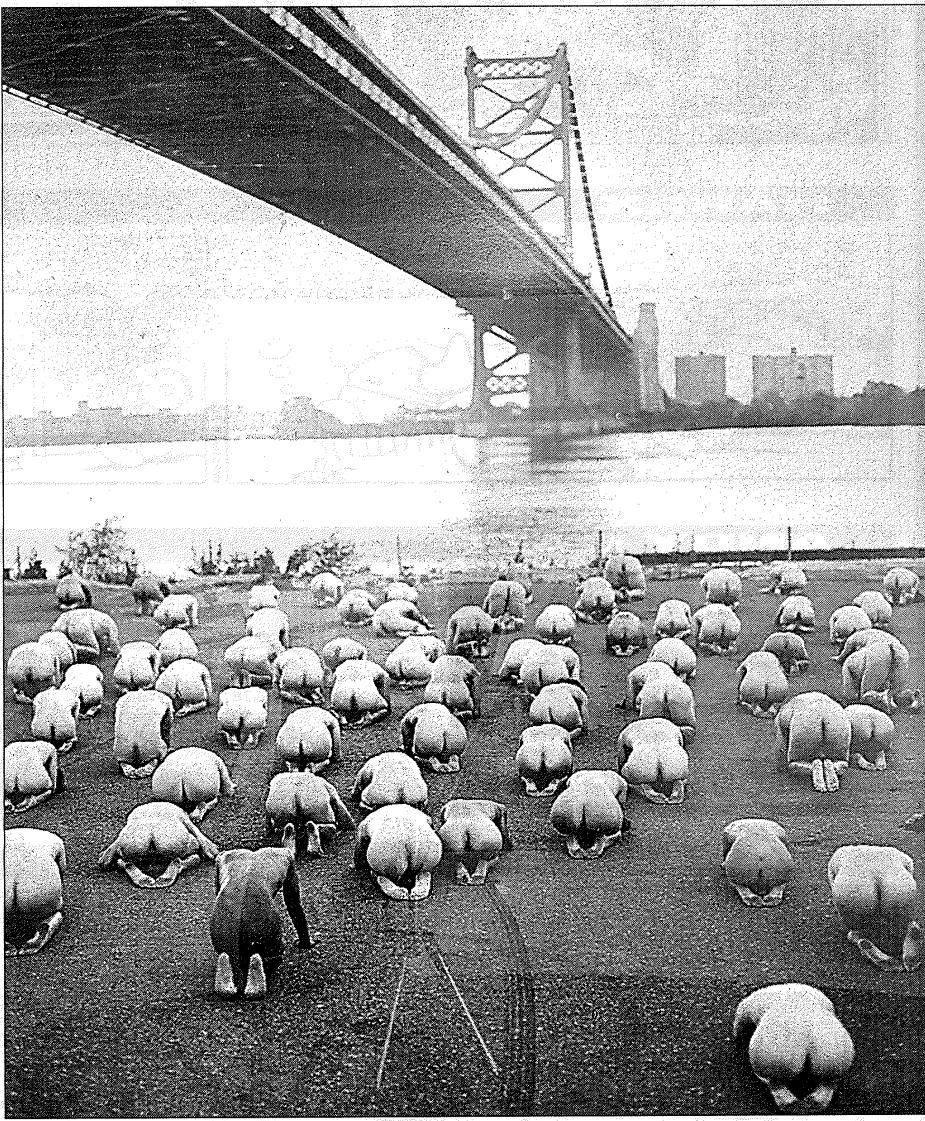
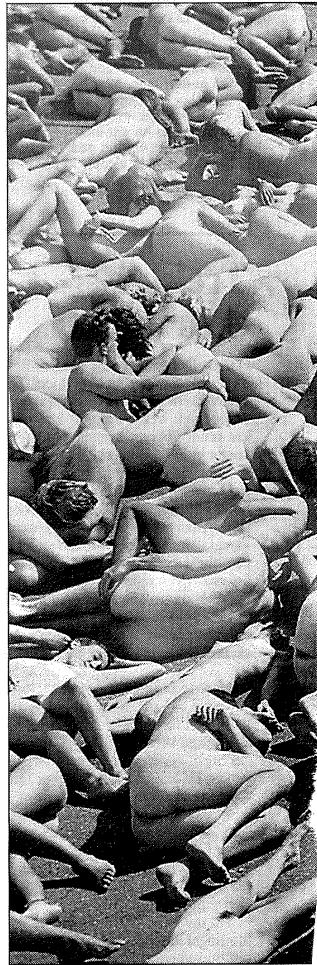

Fetert i Europa – forfulgt

Fotografier fra Reaction Zone Series på EkSenter i Våganhallen.

KUNSTFEST
I LOFOTEN
LANDSFESTIVAL FOR BILDEKUNST

- I New York er jeg kriminell. Jeg satt 18 timer i fengsel før jeg kom hit. Rettssaken min kommer opp 26. juli. I Europa er jeg fetert, i USA blir jeg

*Ellen Pollstad og
Kjell Stenhaug (foto)*

Spencer Tunicks video og monumentalfotografier på den store mønstringen EkSenter i Våganhallen, er blant utstillingens mest oppsiktvekkende.

1200 kropper på rad

1200 nakne menneskekropper liggende på en militær flybase i Maine, gjør et sterkt inntrykk; iscenesetelsen i sort/hvitt assosierer til konsensjonsleir.

– En stille happening, bemerket Tunick.

Færre mennesker på neste foto tatt på Time Square i New York. Også her en stor mengde nakne kropper liggende på gateplan med skyskrapere i bakgrunnen.

Det siste fotografi i serien Reaction Zone viser den skulpturelle menneskekroppen

pen i mer samlede formasjoner – nakne bakender – mennesker i børn vendt mot Mekka, om de aldri så mye befinner seg på elvebredden under en bro i Pennsylvania.

Midtosten

Spencer Tunic bekrefret at sistnevnte monumentalfoto henspiller på Irak og Midtosten. En stille bønn: «La oss være i fred. Ikke drep oss!» – Et personlig uttrykk for frykt og terror.

– Som en stor eksplosjon av mennesker i New York, bemerket han om Time Square-settingen.

Til Maine-bildet med de 1200 kroppene stablet tett i tett, eller sammenfiltret som en horizontal utgave av Monolitten: – For meg er det som koraller fra sjøen.

Hav

Hav og menneskekropper

forfulgt. New Yorks borgermester mener jeg bedriver pornografi.

som går i ett med bølgene på videoen *Dermaphluxus 1998*, som kan oversettes med «Flytende hud». Også denne tatt opp i Maine. Massesopptittet åpner med nakne smilende mennesker løpende gjennom gate; for bilder frysnes og får en annen og uhyligelig karakter. Fortsetter i vann – med kjempende menneskekropper, og mennesker som ligger helt stille mens havet skyller over dem. Sjø og mennesker blir ett, men den stiliserte tilstand indikerer også død. *Dermaphluxus* veksler hele tiden, mellom kritthvite kropper og lett farge-toning, mellom liv og død. Det er et mektig ekspressivt arbeid, som gjør sterkt inntrykk og gir mange assosiasjoner.

Spencer Tunic snakker indignert om den kunstfiehdende borgermester i New York, som ble herofrostisk berørt da han forbød alle kunstnere

Spencer Tunic.

(Foto: Håkon Olaussen).

poengterer Spencer Tunic. – De er verken seksuelle eller pornografiske. Tunic har engasjert advokat og akter å vinne saken:

– Jeg kjemper for andre kunstnere, poengterer han.

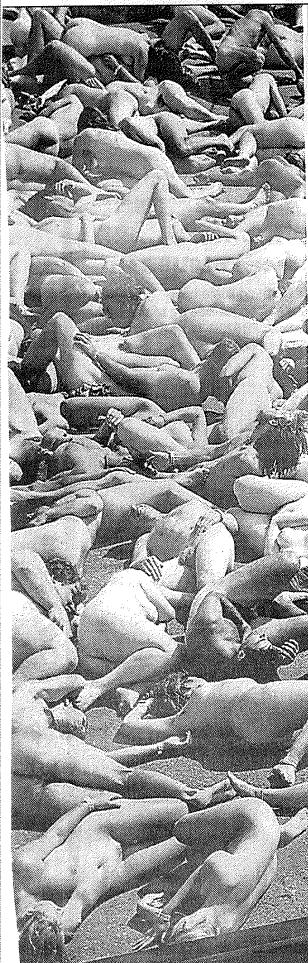
TIPS
DIREKTE
77 62 35 86

E-POST:
KULTUR@
NORDLYS.NO

USA

IVALEN

G KUNSTHÅNDVERK

Arthur Arntzen kommer som Oluf. og Arja Sajonmaa kommer som seg selv til Draugendagene.

Oluf og Arja til Draugendagene

TROMSØ: De har vært der før, og nå kommer de tilbake. 10. og 11. juli arrangerer Draugendagene

Tove Myhre

– Vi har våre metoder, smiler Ellrid Walle gjennom telefonrøret. Hva de er, vites ikke, men Draugendagene har i alle fall kapret stort kulturpersonligheter til sitt sjunde arrangement.

Nå er det ikke første gang Arthur – det vil si Oluf – besøker Fredvang. For to år siden opptrådte «gamlingen» sammen med Tore Skoglund på scenen på grønnehuset på stedet, og etter forestillinga ble Arntzen slått til ridder av Draugen for sin mangeårige innsats for nordnorsk humor og kultur. Nå er han igjen på plass sammen med makker Skoglund.

Arja-sauna

Også Arja Sajonmaa har vært på Fredvang før. I mai var hun på

befaring på stedet der det planlegges et helsebygg med hennes egen utgave av en finsk sauna. Prosjektet «Arja-sauna» har siden den gang fått støtte fra Landsdelsutvalget til planlegging. Nå møtes altså de to kulturpersonlighetene på samme scene under Draugendagene.

Ingen Draugenfestival uten Lars Andreas Larsen. Også han rider av Draugen, og i år som andre år skal han underholde fottingene.

Opera og breakdance

Sverige er sterkt representert under Draugendagene. Den svenske operasangeren Johnny van Hal fra København-operaen har sitt sommerhus på Fredvang og har i mange år forlyst publikum med sang under Draugendagene. For to år siden hadde

på Fredvang i Flakstad med Arthur og Arja som de store trekplastrene.

Han til og med fikk med seg deler av Københavns Operakor til en egen forestilling på Fredvang. I år synger han sammen med stedets egen operasanger – Åse Krystad, som nå går siste året på Opera-høgskolen.

Svenske Lena & Alexandra skal fremfore alt fra Cornelis Vreeswijk til Alanis Morissette, og den unge danseren Dan Finstad (18) skal oppstre med forskjellige danseformer, alt fra breakdance til ballett. Finstad har røtter i Loftoten (faren kommer fra Vestvågøy) og han kommer rett fra oppaktsprøver på Ballettakademiet i Stockholm.

Solstad-utstilling

Mannen som skal løse publikum gjennom lørdagskveldens rike underholdning, er stedets utflytta NRK-kjendis – Viggo Valle.

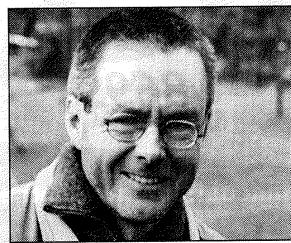
Under Draugendagene holdes det også utstilling av maleren Lind-Arnold Solstads arbeider. Det er den første utstillinga som holdes i Nord-Norge etter at Solstad døde i mai 1997. Kunstneren var fra Fredvang og var på mange måter sentral i planleggingen av Draugendagene mens han levde. I 1996 ble han hedret som ridder av Draugen. Nå er det hans kone Karin Anna Solstad som viser bildene hans for sambygdingene.

– Lørdag blir det også feltur til Fredvangshytta, med utsikt til store deler av Lofoten, og søndag avvikles Draugenmarsjen, forteller Ellrid Walle. Hvem som blir årets ridder av Draugen, avsløres lørdag kveld.

Konsert for svømmetur og jagerfly?

FINN-kommentar

Festspillkomponisten er tatt inn i varmen igjen etter å ha vært borte i noen år.

– Og takk for det! Dermed har Festspillene i Nord-Norge tatt tilbake en av de skansene som ble overlat til ILIOS-festivalen for et par år siden. Dette ble registrert av Norsk Komponistforening som sammenlignet FINN og ILIOS i 1997.

Årbooka viser vi: – Etter å ha lest programmet til Festspillene i Nord-Norge (1997), bestemte årbokredaksjonen at det ikke var noen grunn til å dekke denne festivalen, da samtidsmusikken så og si var blitt fraværende. Hva har egentlig skjedd? ILIOS-festivalen har da vist at det både er kompetanse, engasjement og publikum i Harstad

hvis dette gjøres godt? Hele ordningen med festspillkomponist er dessutan borte.

– Desto større grunn til å gjenta honnøren til ILIOS, for de mørker å skape, på tross av begrensede økonomiske og menneskelige ressurser, midt på tungte vinteren. Dermed fyller de på en glimrende måte på

viktig oppgave og tar et ansvar som FINN synes å ha sluppet fra seg.

Men når vi nå er kommet til 1999, er det med stor glede vi konstaterer at FINN har endret kurs, tatt ansvar og gitt plass til festspillkomponistene igjen.

Og med enda større glede at det ble en komponist som formidler seg ved hjelp av musikalske virkemidler, en som ikke tyr til å legge gøy som svømmetur og lavtflygende jagerfly som musikkvirkemidler, men som heller presenterer musikk som kan brukes i mange sammenhenger.

Musikk som tåler å spilles om igjen. For det er ingen tvil om at både «Nattens underlige musikk» og «Burning Ice» er verker som kan få framtid på reperatoer. Dette gjelder også andre urframføringer under

Festspillene i år, musikk av Anniken Paulsen, Lasse Thoresen, Kåre Kolberg og Bjørn Andor Drage. Så årets Festspill har vist seg som en fornøyning av rang.

Årets festspillkomponist viste seg å være et godt valg. Han har presentert musikk som er klar i uttrykket og kompakt i formen. Musikk som oppleves både ryddig og innholdsrik av dem som hører den. Nils Henrik Asheim har også vist at han behersker moderne virkemidler, og at han bruker dem når de gjør nytte, men ikke før. Dette kom fram i «Vardogern», hvor han brukte elektroniske lyder som spilte på lag med de ekte naturlydene ved Laugen.

Derfor gratulerer vi Festspillene 1999 med et godt valg av festspillkomponist, en som ikke falt for fristelsen til å bruke effekter for effektenes egen skyld, men som forstår å bruke dem når det gir mening, og bare da.

Ulf Sverresvold